

Javnaðarflokkurin og tjóðveldisflokkurin:

Gerið sjónvarpið og útvarpið til ein stovn við tveimum redaktiónum!

Framsøgumenn legdu í orðaskiftinum um uppskot landsstýrisins um stovnan av almennum sjónvarpi á lögtingsfundinum mánaðagin dent á at fáa so nógv føroyskt innihald sum møgult í sjónvarpinum. Eisini legdu teir dent á, at sendingarnar fáa føroyskan tekst. Sjónvarpið má ikki vera eitt filial hjá tí danska sjónvarpinum, segði Jógvan Sundstein. Framburðs- og fiskivinnuflokkurin mælir til at velja sjónvarpsnevndina á almennum vali, t.d. tá lögtingsval er.

Hvorja stóðu sambandsflokkurin hevur til stovnssetan av almennum sjónvarpi fekk lögtingið ikki: at kenna á lögtingsfundinum mánaðagin. Men allir hinir flokkarnir tóku í høvuðsheitum undir við uppskoti landsstýrisins at stovna eitt alment sjónvarp.

Tó høvdu andstöðuflokkarnir nakrar viðmerkingar til málið.

Bæði framsøgumennirnir fyri tjóðveldisflokkurin og javnaðarflokkurin settu spurnartekin við, um tað var rætt, at sjónvarp og útvarp er hvor sin stovnur.

Harafurtur fanst tjóðveldisflokkurin at, at einki varð sagt um innihaldi í sjónvarpinum.

Framburðsflokkurin hevði ein hóp av viðmerkingum til málið og setti fleiri broytingaruppskot til uppskot landsstýrisins.

Eingin endamálsgrein

Adolf Hansen saknaði m.a. eina endamálsgrein. Hann mælti til at skjóta upp í fyrstu grein í uppskotinum, at sjónvarpið skal reka ein objektivan, sakligan tildafulltning og annars fjálga um mentan, siðalæru og kristindóm.

Viðvíkjandi setanini av fyrststöðumanni í sjónvarpinum helt Framburðs- og fiskivinnuflokkurin ikki, at tað er rætt, sum uppskotið er orðað, at landsstýrið skal seta hann. Adolf Hansen skjeytt í upp, at landsstýrið setir ella loysir úr starvi fyrststöðumannin eftir tilmæli frá sjónvarpsnevndini.

Millum tey mongu uppskotini hjá F- og f-flokkinum var eisini eitt, sum miðaði imóti at velja nevndina, sum skal hava eftirlit við sjónvarpinum, alment, samstundis sum t.d. lögtingsval verður hildið.

Annars dæmði Adolf Hansen væl, at útvarp og sjónvarp vera tveir stovnar. Tí, sum hann segði, tað er sunt við eina kapping.

Minst um tað týðningarmesta

Framsøgumaður tjóðveldisflokksins, Finnboi Isaksen, visti á, at í øllum orðaskiftinum um sjónvarp var tann tekniski og økonomiski spurningurin komin í fyrstu røð,

meðan tann týðningarmiklasti spurningurin, sjálvt innihaldið, er komin í øðru røð. Hann segði, at tað, sum sæst og hoyrist, átti at verði komið í fyrstu røð.

Finnboi Isaksen samantar útvarpið og umstøðurnar hjá tí, og tað ætlaða sjónvarpið. Hann visti á fleiri fyribrigdi, har landsstýrið sambært uppskotinum gevur sjónvarpinum fyrminur.

M.a. tók hann ætlaða sjónvarpsgjaldið fram. Landsstýrið hevur skotið upp, at tað skal vera 250 kr., meðan landsstýrið fyrst stuttum noktaði at ganga ynskinum frá útvarpinum á møti um at hækka útvarpsgjaldið úr 215 kr. upp í 250 kr.

Finnboi Isaksen segði, at útvarpið sendir bert føroyskar sendingar, meðan sjónvarpið so at siga bert fer at senda útlenskar sendingar.

— Soleiðis fáa vit nógv meira fyri tær 215 kr., segði Finnboi Isaksen, og mælti landsstýrinum at geva útvarpinum somu sømdir.

Bilgiri um bert ein stovnur

Framsøgumaðurin hjá tjóðveldisflokkinum dæmði ikki, at sjónvarp og útvarp skulu vera tveir stovnar.

Hetta setti Finnboi Isaksen í samband við tað nógvu skrivningina og taluna hjá sitandi landsstýri um sparing.

Sum dømi nevndi hann, at umsitingin kundi verið hin sama. Hann helt ikki, at tað var nokur grund at seta fleiri starvsfólk og keypa tól fyri at innkrevja eitt serligt sjónvarpsgjald. Í staðin mælti hann til at hava gjeldini í einum.

Eisini helt Finnboi Isaksen, at nevndin kundi vera hin sama. Hann dugði ikki at skilja, hvi tað skuldi brúkast meiri fundarpeningur og ferðatúreidisur — og uttan nakra grundgeving.

Landsstýrið ætlar at lata sjónvarpið vera í teimum gomlu útvarpshúsum á Bryggjubakka. Finnboi Isaksen spurdi landsstýrismannin í mentamálu, Torbjørn Poulsen, hvi landsstýrið hevði orðað uppskotið soleiðis, at sjónvarpið skuldi ikki beinanvegin fara niðan í útvarpshúsið...

Í hesum viðfangi visti

Finnboi Isaksen eisini á, at tí nýggja útvarpshúsinum var tann stóra upptøkuhellin eisini ætlað til sjónvarp og hetta hevði dyrkað útvarpshúsið munandi.

Hann segði, at tað var ikki plass fyri sjónvarpsmanningini í útvarpshúsinum, men at tað var lagamanni at byggja uppi.

Føroyskan tekst

Annars mælti framsøgumaður tjóðveldisflokksins til ikki bert at senda danskar sendingar, men eisini aðrar útlenskar sendingar, og segði í hesum sambandi, at dentur átti at leggjast á, at teksturin til tær útlensku sendingarnar var á føroyskum.

Finnboi Isaksen kom eisini inn á spurningin, hvussu stórtur partur av sendingunum skuldi vera føroyskur.

Hann upplýsti, at sjónvarpin í grannalondunum miðja imóti sjálvi at framleiða 50 pst. av sendingunum.

— Vit eru ikki forir fyri at gera 50 pst. av sendingunum, men kundu vit klárað 10–15 pst. so var tað nakað, segði Finnboi Isaksen.

Tvær redaktiónir — felags fyrising

Atli Dam segði, at javnaðarflokkurin í høvuðsheitum tekur undir við uppskotinum og at sjónvarpið verður alment.

Framsøgumaðurin hjá javnaðarflokkinum forði fram, at tað at sjónvarpið liggur undir almennum eftirliti og at politiskir flokkar saman við umboðum fyri áhugabólkar fyriskipa reglugerðini og sendingunum, ger, at hesar verða objektivar og lýsa allar samfelagsins síður, soleiðis at eingin fóli set settan til síðis.

Atli Dam segði, at í prinsippinum var javnaðarflokkurin sinnaður fyri, at sjónvarpið og útvarpið høvdu hvør sína redaktión, men vóru felags um teknikkina og høvdu felags fyrising.

Útvarpið sum móttækt

— Tíverri er tað avmarkað, hvat vit sjálvir megna at gera. Tí er tað týðningarmikið, at vit geva Útvarpi Føroya møguleikar at gera

— Sjónvarpsfelagini eru komin í rasshaft, og vit kunnu ikki lata standa til longur, segði Torbjørn Poulsen, landsstýrismaður undir viðgerðini av uppskotinum at stovna alment sjónvarp í Føroyum. Hann segði, at málið skuldi longu verið reist, tá sjónvarpsfelagið í 1978 legði trýst á politikkarnar. Myndin vísir sendaran hjá sjónvarpsfelagnum. Verður hann avloystur av einum øðrum, størri sendara skjótt?

vart við seg og gera tað fíggjarliga betri fort at standa seg, tí tað er neyðugt við móttækt til tað útlenska sjónvarpið, segði Atli Dam.

Hann mælti annars til, at málið varð viðgjørt av eini serligari sjónvarps- og útvarpsnevnd, sum eisini átti at gera eina nágreinliga reglugerð fyri sjónvarpið.

Skúlasjónvarp

Undir orðaskiftinum tók Petur Reinert úr tjóðveldisflokkinum eisini orðið.

Hann visti á, at í øðrum londum var tað vanligt at brúka sjónvarp í undirvisningini. Hann helt, at tað var einki til hindurs fyri, at tað var til stóra hjálp.

Petur Reinert mælt til at taka hendan spurningin upp í nevndini, tí tað var ikki nevnt í uppskotinum.

Ikki nakað stórt sjónvarp

Meiningin er ikki at broyta núverandi sjónvarp til eitt stórt sjónvarp, sum skal senda alla tíðina og hvønn dag, segði Jógvan Sundstein úr fólkaflokkinum.

Hann metti ikki, at senditíðin hjá tí almenna sjónvarpinum fór at verða longd í mun til núverandi senditíð.

Jógvan Sundstein segði, at sjónvarpið var fyrst og fremst eitt mentamálið, og sum hvørt mansbarn fór at hyggja at. Tí átti tilfarið at vera so gagnligt sum møgult.

Hetta setti hann í samband við, at sjónvarpið mátti ikki gerast eitt filial hjá tí danska sjónvarpinum. Ella eitt sjónvarp við sendingum bert við donskum teksti.

Jógvan Sundstein forði fram, at føroyskur tekstur mátti vera grundleggjandi og at so stórtur partur sum møgult av sendingunum átti at vera føroyskar, aktuellar sendingar.

Annars upplýsti framsøgumaður fólkafloksins, at teir vóru gíngrir við til at lata útvarp og sjónvarp vera tveir sjálvstöðugar stovnar.

Komnir í rasshaft

Tá allir flokkarnir uttan sambands- og sjálfstýrisflokkurin høvdu lagt síni sjónarmið fram, tók Torbjørn Poulsen, landsstýrismaður fyri sjálfstýrisflokkinn, aftur í nakað av tí, sum framsøgumennirnir høvdu sagt.

Men fyrst viðgækk hann, at hetta málið kom heldur seint. Hann segði, at tað skuldi longu verið komið í 1978, tá sjónvarpsfelagini legdu trýst á politikkarnar um at fáa loyvi at senda.

— Men nú er Sjónvarpsfelagið komið í rasshaft vegna tvørrandi loyvi og vit kunnu ikki lata standa til meira, segði Torbjørn Poulsen.

Um orsøkina til at landsstýrið hevði skotið upp at hava tvær nevndir við sama formanni, greiddi mentamálaráðharrin frá, at tað var gjørt fyri at tryggja, at programinnihaldið og senditíðirnar kundi samskipast.

Einki um manning

Torbjørn Poulsen viðgækk, at einki var nevnt í uppskotinum um skipan av stovninum. Hann segði, at ætlanin var, at hann skuldi útbyggjast so við og við, sum

fólk er útbúgvið.

Hann helt, at tað var rætt at gera uppskotið til alment sjónvarp sum tað var gjørt. Og visti í hesum sambandi á tað fullfíggjaða uppskotið, sum varð lagt fyri lögtingið í 1969 og sum hevði nágreinligt yvirlikt yvir, hvussu stovnurin skuldi mannast o.s.fr.

Hetta uppskot fall, og Torbjørn Poulsen metti, at varð eitt líknandi uppskot lagt fram nú, fall tað eisini.

Við Adolf Hansen, sum saknaði eina endamálsgrein, segði Torbjørn Poulsen, at hon var óneyðug í lögini, og visti á, at onnur sjón- og útvarp høvdu hana í reglugerðini.

Ansið eftir videokasettunum

Hilmar Bech úr javnaðarflokkinum tók eisini orðið og spurdi, hvussu skjótt senditíð fór at røkka allar landsins íbúgvur.

Torbjørn Poulsen upplýsti, at innan eitt ár siggja øll sjónvarp, um lögini verður samtykt nu.

Annars heitti Hilmar Bech á landsstýrið at ansa eftir videokasettunum, sum verða vistar hálv- og almennt, soleiðis at ikki bæði líkt og ólíkt floymdi yvir landið. Hann helt ikki, at hetta var uppbyggjligt.

Viðvíkjandi innihaldinum í sjónvarpinum mælti Hilmar Bech til, at sunnudagar átti sjónvarpið bert at senda eina ella tvær tíðindasendingar og síðan eina kristiliga sending. Hilmar Bech helt, at tað var skaðiligt fyri halguna, um sjónvarpið sendi allan sunnudagin.